

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

11. maj 2005 *

I de forenede sager T-160/02 — T-162/02,

Naipes Heraclio Fournier, SA, Vitoria (Spanien), ved abogado E. Armijo Chávarri,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), først ved J. Crespo Carrillo, derefter ved O. Montalto og I. de Medrano Caballero, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten var:

France Cartes SAS, Saint Max (Frankrig), ved avocat C. de Haas,

angående en påstand om annullation af de tre afgørelser, der blev truffet den 28. februar 2002 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sagerne R 771/2000-2, R 770/2000-2 og R 766/2000-2), vedrørende sager om ugyldighed mellem Naipes Heraclio Fournier, SA og France Cartes SAS,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czúcz,

justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas,

under henvisning til stævningen og replikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 17. maj 2002 og den 16. juni 2003,

under henvisning til svarskriftet og duplikken fra Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, der blev indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 22. november 2002 og den 5. august 2003,

under henvisning til intervenientens svarskrift og duplik, der blev indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 22. november 2002 og den 7. november 2003,

efter at de foreliggende sager er blevet forenet med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen i overensstemmelse med artikel 50 i Rettens procesreglement,

og efter retsmødet den 30. november 2004,

afsagt følgende

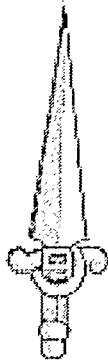
Dom

Sagens baggrund

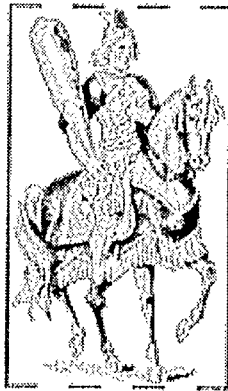
- 1 Den 1. april 1996 indgav sagsøgeren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, tre ansøgninger om registrering af EF-varemærker til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

NAIPES HERACLIO FOURNIER MOD KHIM – FRANCE CARTES
(SVÆRDET I ET KORTSPIL, KØLLERNES RIDDER OG SVÆRDEGENS KONGE)

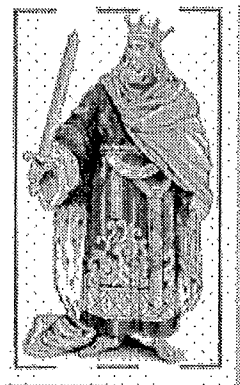
- 2 I sag T-160/02 er der ansøgt om registrering af det figurtegn, der er gengivet nedenfor, som ifølge beskrivelsen i ansøgningen har farverne blå, pastelblå, gul og rød og gengiver et »sværd«.

- 3 I sag T-162/02 er der ansøgt om registrering af det figurtegn, der er gengivet nedenfor, som ifølge beskrivelsen i ansøgningen har farverne rød, gul, grøn, okker, brun, blå og pastelblå.

- 4 I sag T-162/02 er der ansøgt om registrering af det figurtegn, der er gengivet nedenfor, som ifølge beskrivelsen i ansøgningen har farverne gul, okker, hvid, rød, blå og grøn.

- 5 De varer, som registreringsansøgningerne vedrører, henhører under klasse 16 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse: »spillekort«.
- 6 De ansøgte varemærker blev registreret den 15. april 1998.
- 7 Det fremgår af sagsakterne, at sagsøgeren i 1998 fik registreret 23 figurmærker, der gengiver spanske spillekort eller symboler på sådanne kort — herunder de tre ovenfor beskrevne varemærker — som EF-varemærker.

- 8 Ligeledes fremgår det af sagsakterne, at sagsøgeren indtil den 10. februar 2000 var indehaver af ophavsrettigheder til gengivelsen af alle det spanske kortspils 48 kort.
- 9 Den 7. april 1999 begærede intervenienten, at disse registreringer blev erklæret ugyldige i medfør af artikel 51, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 40/94 med den begrundelse, dels at registreringerne henhørte under de absolutte registreringshindringer i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b)-e), nr. iii), dels at sagsøgeren ved indgivelsen af ansøgningen var i ond tro.
- 10 Den 15. juni 2000 forkastede annullationsafdelingen begæringen om de omhandlede varemærkers ugyldighed med den begrundelse, at registreringerne var retligt begrundet, og tilpligtede intervenienten at betale sagens omkostninger.
- 11 Den 19. juli 2000 indbragte intervenienten tre klager for Harmoniseringskontoret i medfør af artikel 57-62 i forordning nr. 40/94.
- 12 Ved afgørelser truffet den 28. februar 2002 (sagerne R 771/2000-2, R 770/2000-2 og R 766/2000-2) (herefter de »anfægtede afgørelser«), meddelt sagsøgeren den 9. marts 2002, gav Andet Appellammer intervenienten medhold og annullerede annullationsafdelingens afgørelser af 15. juni 2000. Appellammeret fandt, at de pågældende tegn manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, samtidig med, at de var af beskrivende art som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i samme forordning, eftersom de af gennemsnitsforbrugeren af spillekort ville opfattes som værende i besiddelse af spanske spillekorts kendetegn.

Parternes påstande

13 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De anfægtede afgørelser annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

14 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

15 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:

- De anfægtede afgørelser stadfæstes.

- De omhandlede varemærker erklæres ugyldige.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale intervenientens omkostninger i forbindelse med ugyldighedssagen og klagesagen.

Spørgsmålet om, hvorvidt intervenientens påstande og anbringender kan antages til realitetsbehandling

- 16 Sagsøgeren har gjort gældende, at Retten ikke kan tage hensyn til intervenientens påstande og anbringender i det omfang, de ikke vedrører annulleringen eller omgørelsen af de anfægtede afgørelser. Ifølge sagsøgeren kan Retten ikke både stadfæste de anfægtede afgørelser og tage påstanden om, at de omhandlede varemærker af Retten erklæres ugyldige på grundlag af andre registreringshindringer end de, der er angivet i de anfægtede afgørelser, til følge.
- 17 I denne forbindelse henleder Retten opmærksomheden på, at intervenienter i henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 2, har samme rettigheder under sagen som de oprindelige parter. De kan enten støtte en af de oprindelige parter påstande eller nedlægge påstande og fremføre anbringender, der er selvstændige i forhold til de oprindelige parter. I medfør af samme artikels stk. 3 kan en intervenient i sit svarskrift nedlægge påstand om ophævelse eller omgørelse af appelkammerets afgørelse på et punkt, der ikke er nævnt i stævningen, og fremkomme med anbringender, der ikke er nævnt i stævningen.
- 18 Intervenienten har således ret til at nedlægge påstande og fremsætte anbringender, som er forskellige fra de oprindelige parter. Intervenienten har formuleret sit svarskrift som følger: »Derfor nedlægges der påstand om, dels at Retten stadfæster [de anfægtede afgørelser] i det omfang, [afgørelserne] fra Første Annullationsafdeling herved blev annulleret, dels at [de omhandlede] varemærke[r] erklæres ugyldig[e], dels at [sagsøgeren] tilpligtes at betale [intervenientens] omkostninger i forbindelse med ugyldighedssagen og klagesagen«. Ifølge sagsøgeren fremgår det

ikke udtrykkeligt af intervenientens påstande, at denne ønsker, at Retten omgør eller ændrer de anfægtede afgørelser i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a) og d) samt litra e), nr. iii), i forordning nr. 40/94, og subsidiært i henhold til samme forordnings artikel 51, stk. 1, litra b).

- 19 Intervenientens påstande, som nævnt i punkt 62 i dennes svarskrift, skal læses i sammenhæng med dettes punkt 8 og 9. Ifølge punkt 8 »[...] nedlægges [der] påstand om, dels at Retten stadfæster [de anfægtede afgørelser] i det omfang, det herved er fastslået, at tegne[ne] manglede fornødent særpræg i forhold til at betegne spillekort i hele Fællesskabet med hjemmel i artikel 7, [stk.] 2, og [artikel 7, stk.] 1, [litra] b) og c), [i forordning nr. 40/94], dels at varemærke[rne] med hjemmel i artikel 7, [stk.] 1, [litra] a) og d) samt [litra] e), nr. iii), i [forordning nr. 40/94] erklæres ugyldig[e], subsidiært med hjemmel i artikel 51, [stk.] 1, [litra] b), i [forordning nr. 40/94]«. Ifølge punkt 9 »[...] nedlægges [der] imidlertid påstand om, at Retten omgør [de] anfægtede afgørelse[r] i det omfang, det herved er fastslået, at tegne[ne] [havde] fornødent særpræg i Spanien og muligvis i Italien«.
- 20 Det fremgår klart af intervenientens skriftlige indlæg, som gengivet i præmis 19 ovenfor, at selskabet begrænser sig til at anfægte visse af appelkammerets begrundelser og til at henstille til Retten at inddrage yderligere forhold, som intervenienten mener begrundet, at de omhandlede varemærker erklæres ugyldige. I øvrigt bestrider intervenienten ikke indholdet af de anfægtede afgørelser, som erklærer disse varemærker ugyldige. Intervenienten kan således ikke anses for at nedlægge påstand om, at de anfægtede afgørelser omgøres som omhandlet i artikel 63 i forordning nr. 40/94.
- 21 I øvrigt har intervenienten i det væsentlige nedlagt påstand om, at Retten pålægger Harmoniseringskontoret at erklære de omhandlede varemærker ugyldige.

- 22 I denne forbindelse bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 skal Harmoniseringskontoret træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af dommen fra Fællesskabets retsinstanser. Det tilkommer derfor ikke Retten at give Harmoniseringskontoret et pålæg. Det påhviler dette at drage konsekvenserne af konklusionen og præmisserne i Rettens domme (Rettens dom af 31.1.2001, sag T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod KHIM (Giroform), Sml. II, s. 433, præmis 33, af 27.2.2002, sag T-34/00, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL), Sml. II, s. 683, præmis 12, og af 3.7.2003, sag T-129/01, Alejandro mod KHIM — Anheuser-Busch (BUDMEN), Sml. II, s. 2251, præmis 22). Intervenientens påstande om, at Retten pålægger Harmoniseringskontoret at erklære de omhandlede varemærker ugyldige, må således afvises.
- 23 Endelig har intervenienten nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med ugyldighedssagen og klagesagen.
- 24 Der er grund til at henlede opmærksomheden på, at det af procesreglementets artikel 136, stk. 2, følger, at »[n]ødvendige udgifter, som er afholdt af parterne i forbindelse med sagen for appelkammeret, samt udgifter, som er afholdt til de i artikel 131, stk. 4, andet afsnit, omhandlede oversættelser til processproget af processkrifterne og skriftlige indlæg betragtes som omkostninger, der kan kræves erstattet«. Heraf følger, at omkostningerne i forbindelse med ugyldighedssagen ikke kan anses for udgifter, der kan kræves erstattet. Intervenientens påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, skal herefter afvises hvad angår den del af påstanden, som vedrører udgifter i forbindelse med ugyldighedssagen.

Realiteten

- 25 Til støtte for annullationssøgsmålet har sagsøgeren gjort to anbringender gældende, dels tilsidesættelsen af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, dels tilsidesættelsen af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c).

26 Det findes hensigtsmæssigt at behandle det andet anbringende først.

Anbringendet om tilsidesættelsen af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

27 Sagsøgeren har gjort gældende, at forbuddet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 vedrører de angivelser, som normalt anvendes for at beskrive varens eller tjenesteydelsens primære egenskaber, samt angivelser, som med rimelighed kan udfylde denne oplysningsfunktion. Dette forbud har således intet andet formål end at undgå, at tegn og angivelser, som — på grund af deres lighed med udtryk, som normalt anvendes til at betegne varerne, tjenesteydelserne eller disse egenskaber — ikke gør det muligt at identificere de virksomheder, der markedsfører varerne eller tjenesteydelserne, registreres som varemærker.

28 I det foreliggende tilfælde har appelkammeret ifølge sagsøgeren med urette fundet, at de omhandlede varemærker udelukkende var sammensat af tegn, der er beskrivende for egenskaberne ved de varer, de vedrører. Sagsøgeren mener, at appelkammeret i forhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 har begrænset sig til at undersøge kategorierne sværd og køller på spillekortene.

29 Ifølge sagsøgeren har appelkammeret derved ikke ræsonneret selvstændigt og uafhængigt i forhold til påstanden om, at de omhandlede varemærker skulle være i strid med artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

- 30 Desuden har appelkammeret ifølge sagsøgeren anvendt forbuddet i denne bestemmelse på forhold, der falder uden for dets anvendelsesområde. Tegnene, der gengiver en køllernes ridder og en sværdenes konge, består ikke udelukkende af beskrivende bestanddele.
- 31 Hvad angår køllernes ridder indeholder varemærket nemlig en bestanddel, som påstås at være beskrivende — i dette tilfælde køllen, som ridderen bærer — og en anden bestanddel, som ikke på nogen måde kan være beskrivende — i dette tilfælde tegningen af ridderen — eftersom det har større betydning og gør varemærket usædvanligt og giver det adskillelsesevne i et omfang, der går videre end den påståede beskrivende side af hver bestanddel i sig selv. De samme overvejelser gælder i forhold til sværdenes konge, hvor den påståede beskrivende bestanddel er sværdet, som kongen bærer.
- 32 Appelkammeret har undladt at tage stilling til den omstændighed, at de motiver, som de omhandlede varemærker består af, ikke er tegn, der kan anvendes til at identificere en særlig type varer, såsom spanske spillekort i kategorierne sværd eller køller, men at det drejer sig om usædvanlige og særegne motiver — blandt mange andre — der kan anvendes til at betegne et sværd eller et kort fra dette spil. Sagsøgeren har påpeget, at der findes hundredvis af forskellige gengivelser til at identificere de ti eller tolv kort i kategorierne sværd eller køller, som udgør en del af det spanske spil kort, der består af 40 eller 48 kort. Hvad angår sværdet svarer denne tegning, som udgør det omhandlede varemærke, ikke til noget kort i det spanske spil kort, da der er tale om en fantasitegning. De for Harmoniseringskontoret forelagte sagsakter viser, at der ikke findes nogen regler eller begrænsninger i forhold til form, farve eller detaljer på figurerne i det spanske spil kort.
- 33 Sagsøgeren har anfægtet appelkammerets argument om, at den tilsigtede kundekreds, som har bopæl uden for spansk eller italiensk område, opfatter varemærkerne som en af kategorierne i det spanske spil kort. Det er nemlig usandsynligt, at den del af kundekredsen, som har bopæl uden for de førnævnte områder, ved, at der i det

spanske spil kort er fire kategorier, herunder sværdene og køllerne, og kender de forskellige kort, der indgår heri. Det er i hvert fald usandsynligt, at forbrugeren genkender udseendet på køllernes ridders kølle eller sværdenes konges sværd og knytter en direkte og umiddelbar forbindelse mellem det omhandlede tegn og de forskellige kategorier i det spanske spil kort.

- 34 Når en mulig bruger af spillekort står over for de omhandlede grafiske gengivelser, opfatter han ikke disse tegn som en henvisning til en af kategorierne i det spanske spil kort (hvad angår motivet med gengivelsen af et lille sværd) eller til et af kortene i det spanske spil kort (hvad angår symbolerne med gengivelsen af køllernes ridder og sværdenes konge), men han opfatter dem som værende tegn, der er forbundet med en given kortspilfabrikant.
- 35 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at appelkammeret med rette har anvendt forordning nr. 40/94, eftersom det på ingen måde mente, at de to absolutte registreringshindringer i henholdsvis litra b) og c) i denne forordnings artikel 7, stk. 1, var afhængige af hinanden, og da det ikke benægtede, at hver af disse registreringshindringer har sit eget anvendelsesområde. Dette er ikke til hinder for, at appelkammeret med udgangspunkt i samme argumentation når til den konklusion, at de omhandlede tegn falder ind under begge de nævnte absolutte registreringshindringer.
- 36 Ifølge Harmoniseringskontoret har appelkammeret således med rette ment, at det enkle og banale sværd og de enkle og banale kort, der indeholder gengivelsen af køllernes ridder og sværdenes konge, umiddelbart og direkte henviser til varerne, som disse tegn skal identificere, og med rette konkluderet, at tegnene var beskrivende, eftersom de af gennemsnitsforbrugeren ville opfattes som en gengivelse af det spanske spillekorts egenskaber.
- 37 Intervenienten har gjort gældende, at de omhandlede varemærker udelukkende består af tegn, der beskriver de omhandlede varers egenskaber, nemlig: et spansk

spillekort i kategorien sværd og med værdien én, et spansk spillekort i kategorien køller og med billedet ridder, et spansk spillekort i kategorien sværd og med billedet konge. Disse tegn kan aldrig opfattes som betegnelse for et andet spillekort. Den tilsigtede kundekreds oplyses således umiddelbart om varens art (spillekort), varens anvendelse (del af et sæt kort til spil) samt varens beskaffenhed, mængde og værdi.

Retten bemærkninger

- 38 Det skal bemærkes, at i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse«, udelukket fra registrering. Herudover bestemmer samme forordnings artikel 7, stk. 2, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.
- 39 Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er til hinder for, at de tegn eller angivelser, som omhandles i artiklen, forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke. Denne bestemmelse forfølger således det mål af almen interesse, at sådanne tegn eller angivelser frit skal kunne bruges af alle (jf. analogt Domstolens dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 25, af 8.4.2003, forenede sager C-53/01 — C-55/01, Linde m.fl., Sml. I, s. 3161, præmis 73, og af 6.5.2003, sag C-104/01, Libertel, Sml. I, s. 3793, præmis 52, samt domme af 12.2.2004, sag C-265/00, Campina Melkunie, Sml. I, s. 1699, præmis 35, og sag C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Sml. I, s. 1619, præmis 95).

- 40 Under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 henhører således sådanne tegn og angivelser, der i den normale sprogbrug fra forbrugerens synsvinkel — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan betegne en vare eller en tjenesteydelse som den, der er indgivet til registrering (Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-383/99 P, Procter & Gamble mod KHIM, Sml. I, s. 6251, præmis 39).
- 41 Et varemærkes fornødne særpræg skal bedømmes dels i forhold til de varer eller tjenesteydelser, der er ansøgt om registrering for, dels i forhold til opfattelsen hos den tilsigtede kundekreds, der består af kunderne til disse varer eller tjenesteydelser (Rettens dom af 20.3.2002, sag T-356/00, DaimlerChrysler mod KHIM (CARCARD), Sml. II, s. 1963, præmis 25).
- 42 I den foreliggende sag skal det indledningsvis fastslås, at de varer, som de omhandlede varemærker betegner, er spillekort. Uanset at sagsøgeren påstår også at anvende de omhandlede varemærker for andre typer af spillekort, er det ubestridt, at det navnlig drejer sig om såkaldte spanske spillekort, der sædvanligt anvendes i Spanien.
- 43 Det fremgår af sagsakterne, at det spanske sæt spillekort (»la baraja española«) består af 40 eller 48 kort, som går fra es til syv eller ni efterfulgt af knægt (»sota«), ridder (»caballo«) og konge (»rey«). De fire kategorier er mønter (»oros«), bægre (»copas«), køller (»bastos«) og sværd (»espadas«).
- 44 Det er således ubestridt, at to af de tre omhandlede varemærker gengiver to af de spanske spillekort: køllernes ridder (sag T-161/02) og sværdenes konge (sag T-162/02). Hvad angår gengivelsen af sværdet (sag T-160/02) svarer det ikke i sig selv til gengivelsen af et af disse kort, men udgør en bestanddel, et symbol, der

anvendes i stedet for kortkategorien sværd. I modsætning til det, intervenienten har gjort gældende, repræsenterer det ikke værdien én eller »es« for kategorien sværd. Det fremgår nemlig af sagsakterne, at kortet es i kategorien sværd er et andet end det symbol, der er gengivet i præmis 2 ovenfor.

- 45 Hvad angår den tilsigtede kundekreds skal det bemærkes, at den omfatter alle potentielle forbrugere af spillekort, navnlig spaniere. De omhandlede varer er bestemt til almindeligt forbrug og ikke kun til professionelle brugere og amatørbrugere af spillekort, eftersom enhver person ved et eller andet tilfælde kan komme til at erhverve sig sådanne varer tilbagevendende eller en enkelt gang. Den tilsigtede kundekreds er således den almindeligt opmærksomme og velunderrettede gennemsnitsforbruger i Spanien.
- 46 Således skal det for det første i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 undersøges, om der er en tilstrækkelig konkret og direkte forbindelse mellem figurmærkerne, der gengiver køllernes ridder og sværdenes konge, og de varer, for hvilke registrering er blevet bevilliget, set ud fra den tilsigtede kundekreds' synspunkt (jf. i denne retning Rettens dom af 20.3.2002, sag T-355/00, Daimler-Chrysler mod KHIM (TELE AID), Sml. II, s. 1939, præmis 28).
- 47 I denne forbindelse skal det fastslås, at tegningerne af køllernes ridder og sværdenes konge umiddelbart for den tilsigtede kundekreds vækker associationer til spillekort, uanset at en del af denne kundekreds ikke nødvendigvis kender de spanske spillekort. Alle, der har spillet kort — uanset med hvilken slags — genkender nemlig i disse tegninger gengivelsen af et spillekort, eftersom kongen og ridderen er symboler, der sædvanligvis anvendes i spillekort. Denne konstatering ændres ikke af den omstændighed, at den del af kundekredsen, som ikke kender de spanske spillekort, ikke nødvendigvis er i stand til at knytte en direkte forbindelse mellem disse tegninger og hvert af disse to korts særlige kategori og værdi.

- 48 I den spanske offentligheds bevidsthed betegner de omhandlede tegninger i hvert fald umiddelbart kategorien og den præcise værdi for to spanske spillekort. Den mulige spanske forbruger af spillekort vil nemlig opfatte hvert af de omhandlede tegn som en henvisning til et specifikt kort.
- 49 Uanset at der findes mange forskellige gengivelser, der gør det muligt at genkende kortene i en bestemt kategori, sådan som sagsøgeren har gjort gældende, skal det i denne forbindelse fastslås, at enhver virksomhed, der fremstiller og markedsfører spanske spillekort, nødvendigvis anvender symbolerne ridder og kølle til at markere kortet, der svarer til værdien 11 i kategorien køller, eller kongen og sværdet til at markere kortet, der svarer til værdien 12 i kategorien sværd. Sagsøgerens argument om, at der ikke findes nogen regler eller begrænsninger i forhold til form, farve eller detaljer på figurerne i spanske spillekort, kan således ikke tiltrædes.
- 50 Endvidere er der grund til at påpege, at selv om det i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er fastsat, at varemærket for at være omfattet af den heri nævnte registreringshindring »udelukkende« skal bestå af tegn eller angivelser, der kan tjene til at betegne de pågældende varers eller tjenesteydelsers egenskaber, kræves det derimod ikke, at disse tegn eller angivelser er den eneste måde at betegne de nævnte egenskaber på (jf. analogt Campina Melkunie-dommen, præmis 42, og Koninklijke KPN Nederland-dommen, præmis 57). Muligheden for at tegne en ridder, en konge, et sværd og en kølle lidt anderledes ændrer ikke noget i forhold til, at de omhandlede varemærker er beskrivende for spillekortenes egenskaber.
- 51 Således eksisterer der — og navnlig for den spanske kundekreds — en direkte og konkret forbindelse mellem de omhandlede varemærker og spillekortene.

- 52 For det andet skal det undersøges, om der er en tilstrækkelig konkret og direkte forbindelse mellem figurmærket, der gengiver sværdet, og de varer, for hvilke registrering er blevet bevilliget, set ud fra den tilsigtede kundekreds' synspunkt.
- 53 Det skal fastslås, at den mulige forbruger, dvs. brugeren af spillekort, i det mindste i Spanien opfatter det omhandlede tegn som en henvisning til en af kortkategorierne i det spanske spil kort. Således eksisterer der i hvert fald for den spanske kundekreds en direkte og konkret forbindelse mellem det omhandlede varemærke og de omhandlede varer, nemlig spillekortene.
- 54 Endvidere anvender enhver virksomhed, der fremstiller og markedsfører spanske spillekort, nødvendigvis sværdsymbolet til at markere kort i kategorien sværd.
- 55 Da det er tilstrækkeligt til at begrunde afslag på en registreringsansøgning, at en af de absolutte registreringshindringer er til stede i en del af Fællesskabet, er det tilstrækkeligt, at figurmærket, der består af gengivelsen af et sværd, er beskrivende i Spanien.
- 56 I modsætning til det, sagsøgeren har gjort gældende, kan registreringen af de omhandlede tegn være til hinder for registreringen eller anvendelsen af andre tegninger i kategorien sværd eller af spillekort, der svarer til køllernes ridder og sværdenes konge i et spansk spil kort.

- 57 Under disse omstændigheder skal det fastslås, at de omhandlede varemærker er beskrivende for egenskaberne ved de varer, de betegner.
- 58 Hvad angår sagsøgerens argument om, at appelkammeret ikke har ræsonneret selvstændigt og uafhængigt i forhold til påstanden om tilsidesættelsen af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, skal det fastslås, at de registreringshindringer, der er opregnet i forordningens artikel 7, stk. 1, er uafhængige af hinanden og kræver en særskilt efterprøvelse. Desuden skal de nævnte registreringshindringer fortolkes i lyset af den almene interesse, der ligger til grund for hver enkelt af dem. Den almene interesse, der tages i betragtning ved efterprøvelsen af de enkelte registreringshindringer, kan eller skal afspejle forskellige overvejelser, alt efter hvilken registreringshindring der er tale om (Domstolens dom af 29.4.2004, forenede sager C-456/01 P og C-457/01 P, Henkel mod KHIM, Sml. I, s. 5089 præmis 45 og 46, og af 16.9.2004, sag C-329/02 P, SAT.1 mod KHIM, Sml. I, s. 8317, præmis 25).
- 59 Der er imidlertid en åbenbar overlappning mellem de respektive anvendelsesområder for hindringerne, der er anført i artikel 7, stk. 1, litra b) til d), i forordning nr. 40/94. Navnlig mangler et varemærke, som er beskrivende for egenskaberne ved varer eller tjenesteydelser i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra c), af denne grund nødvendigvis det fornødne særpræg i forhold til de samme varer eller tjenesteydelser i henhold til samme bestemmelses litra b). Et varemærke kan imidlertid mangle fornødent særpræg i relation til varer eller tjenesteydelser af andre grunde end dets eventuelle beskrivende karakter (jf. analogt Campina Melkunie-dommen, præmis 18 og 19, og Koninklijke KPN Nederland-dommen, præmis 85 og 86).
- 60 Den omstændighed, at appelkammeret i det foreliggende tilfælde nåede frem til, at de omhandlede tegn både manglede fornødent særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 og var beskrivende i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), eftersom de af gennemsnitsforbrugeren af spillekort ville opfattes som en gengivelse af egenskaberne ved spanske spillekort, kan ikke udgøre en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94. I modsætning til det,

sagsøgeren har gjort gældende under retsmødet, er ræsonnementet, der ligger til grund for de anfægtede afgørelser, ikke i strid med de principper, som er opstillet i dommen i sagen SAT.1 mod KHIM, eftersom betingelsen for anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 var opfyldt.

- 61 Følgelig må sagsøgerens andet anbringende forkastes.
- 62 Under disse omstændigheder, og eftersom det er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer finder anvendelse for, at tegnet ikke kan registreres som EF-varemærke (Domstolens dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 29, og Giroform-dommen, præmis 30, samt Rettens dom af 27.11.2003, sag T-348/02, Quick mod KHIM, Sml. II, s. 5071, præmis 37), er der ingen grund til at undersøge sagsøgerens første anbringende.
- 63 Det følger således af det ovenfor anførte, at Harmoniseringskontoret bør frifindes.

Sagens omkostninger

- 64 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges sagsøgeren at betale Harmoniseringskontorets og intervenientens sagsomkostninger — med undtagelse af intervenientens omkostninger ved sagen for annullationsafdelingen — i overensstemmelse med disse parters påstande herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) **Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**
- 2) **Intervenientens påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, afvises hvad angår omkostningerne ved sagen for annullationsafdelingen.**
- 3) **Sagsøgeren betaler Harmoniseringskontorets samt intervenientens omkostninger.**
- 4) **Intervenientens øvrige påstande afvises.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. maj 2005.

H. Jung

M. Jaeger

Justitssekretær

Afdelingsformand